

Lovforslaget (se Tillæg C)
vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget gaar nu til Folketinget for at fremmes der.

Dagsordenen er hermed udtømt.

Jeg nævnte imidlertid ved Mødets Begyndelse, at jeg havde Grund til at tro, at den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet var villig til allerede i Dag at fremsætte de to Forslag, jeg anmeldte ved Mødets Begyndelse. Jeg ved nu, at det er Tilfældet, og jeg giver derfor Ordet til den ærede Minister.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Jeg tillader mig at fremsætte for det høje Ting to Forslag af stor Betydning for Hovedstaden og for den Kommune, der ligger nærmest Kjøbenhavn, nemlig et Forslag til Lov om Ordningen af de kirkelige Forhold i Kjøbenhavn og et Forslag til Lov om Ordningen af de kirkelige Forhold paa Frederiksberg. Naar jeg fremtætter disse Lovforslag paa det fremfødne Tidspunkt af Samlingen, er jeg mig selvfølgelig fuldt bevidst og klar over, at der ikke let eller vel overhovedet slet ikke kan være Tale om, at disse Lovforslag ville blive førte igennem i indeværende Samling; men jeg har ment, at i det Næblik Ministeriets Forarbejder til disse Lovforslag vare særdige og Rigsdagen var samlet, skyldte jeg Tinget, Almenheden og de varmt følede Interesser, som ere knyttede til denne Sag, at fremsætte Forslagene for det danske Folks Repræsentanter, for at de kunde blive bragte frem for Almenheden, og for at man kunde tage Ordet under Forhandlingen inden det Tidspunkt, da Fremførelsen sker i næste Samling, i hvilken jeg haaber paa Vedtagelse. Dette mener jeg kun kunde gøres ved, at Forslagene fremsættes her for Rigsdagen i det Haab naturligtvis, at det høje Ting, hvori jeg fremsætter dem, vil give dem en Behandling saa vidt rækkende, som overhovedet Tiden tillader.

Hvad selve Forslagene Indhold angaar, er Formen i begge Forslagene væsentlig. Af den Kommission, som har forberedt Sagen, ere Forslagene ubarbejdede saaledes, at de danne en Enhed for begge de paa-gældende Kommuner, Kjøbenhavn og Frederiksberg. Det viste sig under den videre Bearbejdelse af Forslaget, efter at det var kommet til Ministeriet fra Kommissionen, og især efter Forhandlingerne med Kommunalbestyrelsen paa Frederiksberg, at uagtet de faktiskste Forhold og Principperne i Lovfor-

slaget maatte være de samme, vare Retsforholdene med Hensyn til Kirkerne i Kjøbenhavn og med Hensyn til Kirken og de vordende Kirker paa Frederiksberg saa forskellige, at Bestemmelse maatte tages i Love hver for sig, idet nemlig i Kjøbenhavn Kirkerne eje sig selv, og altsaa det vedblivende Grundlag for hele den økonomiske Ordning maatte være de sig selv ejende Kirker i en vis Sammenslutning, som finder sit Udtryk i Lovforslaget om en fælles Kirkekasse, medens det i Frederiksberg Kommune er Kirkeeerne, som have købt Kirken og vedblivende ikke alene maatte, naar man ikke udkøbte dem, bevare deres Stilling, men ogsaa maatte sætte Pris paa at bevare Stillingen som Kirkeeer, hvilket fører til, at i mange Maader Ordningen maatte blive forskellig det ene Sted fra den, som Lovforslaget tilsigter det andet Sted. — Jeg skal dernæst med Hensyn til Lovforslagene Indhold bemærke følgende, at det, som har givet Stødet til hele Sagen, er en Henvendelse fra talrige Medborgere i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg om de Tilstande i kirkelig Henseende, som nu vare til Stede, den Mangel paa Kirker og Mangel paa Præster, som særlig i den ny Del af Staden og Frederiksberg har gjort sig gældende, og som har ført til, at der for en stor Del af Befolkningens Bedkommende kun i meget ringe Grad kunde ydes, hvad Geistligheden erkender, at der skulde ydes, hvorved saa at sige en stor Del af Befolkningen bliver afvænnet fra det Forhold til Kirken, som dog skulde bevares lige over for en Opfattelse, som i øvrigt er venlig stemt mod Kirken. Det gælder altsaa om at forsøge Kirkerne og dermed Sogdenes Antal og endvidere at forsøge den geistlige Betjening. Maalet er nu for Kjøbenhavns Bedkommende naaet derved, at der foreslaas Oprettelse af 20 Sogne, saaledes at foruden de gamle 9 bliver der 2 til, for hvilke der ikke behøves ny Bygninger, idet man dertil har Marmorkirken og Frederiksirken paa Kristianshavn, medens der i den ny Del af Staden bliver 11 Sogne i Stedet for de 5, og der bliver altsaa 6 ny Kirker at bygge; og paa Frederiksberg — jeg omtaler Forslagene under et — er Tanten den, at der skal være 2 ny Kirker foruden den ene, som nu er til Stede. Den geistlige Betjening ved hver Kirke er en Sognepræst, en residierende Kapellan og en Kateket, bortset fra yderligere Forøgelse i enkelte af de gamle Kirker. — Dernæst er et andet vigtigt Punkt ordnet ved Lovforslagene, nemlig at Præsterne ligesom i øvrigt de andre kirkelige Bestillingsmænd ved Kirkerne blive satte — som det hedder — paa fast Lønning, der